

De grote flamingo's zijn beschermde vogels

Door Ko Zweeres

In vrijwel alle dierentuinen kan men troepjes flamingo's aantreffen. Aldus Drs. Dekker in een bijdrage, elders in dit nummer. Hij voegt er, terecht, aan toe dat deze fraaie vogels (in toenemende mate) ook bij particulieren en zelfs „ter opluistering” van exposities, te zien zijn. Het lijkt er op, of een flamingo op het gazon tot de status-symbolen gaat behoren. Hetgeen bedenkelijk is, als we in het artikel van Drs. Rooth lezen, hoe klein de aantallen zo langzamerhand zijn geworden, die er van sommige soorten of vormen van de flamingo nog bekend zijn. Het is zeer verheugend, dat overleg heeft geleid tot een zekere vorm van bescherming van de bedreigde flamingobroedplaats van Bonaire, zelfs ten koste van bepaalde economische belangen. Maar dan lijkt het toch dringend geboden, om aan de tot nu toe ongelimiteerde handel in flamingo's beperkingen op te leggen.

Dit blijkt, althans ten aanzien van de vormen van de grote flamingo's (de Europese rose flamingo, de Westindische rode flamingo en de Zuidamerikaanse Chileense flamingo) betrekkelijk eenvoudig te zijn. Immers, hoewel hier tot nu weinig rekening mee is gehouden: dit zijn alle vormen van de soort *Phoenicopterus ruber*, een in Europa in het wild levende vogelsoort en derhalve, volgens de bepalingen van onze Vogelwet 1936 *beschermde* vogels. Hieruit volgt niet alleen dat „het doden, pogen te doden, vangen of pogen te vangen” van tot deze soort behorende flamingo's strafbaar is, maar evenzeer dat het strafbaar is deze vogels „ten verkoop voorhanden te hebben, te koop aan te bieden, te verkopen, af te leveren, te vervoeren, ten vervoer aan te bieden, in te voeren of uit te voeren”. Maar ook het „onder zich hebben” is reeds strafbaar!

De flamingo's derhalve, die als status-symbool op een gazonnetje staan te druilen, die een damesbeurs moeten „opluisteren” naast een klaterend fonteintje, wellicht zelfs vele van de flamingo's die in dierenparkjes aanwezig zijn en stellig de flamingo's, die bij de dierenhandel in voorraad zijn, zijn daar aanwezig in strijd met de Vogelwet 1936. Elke politieman of controleur Vogelwet kan en behoort hiertegen op te treden en wij ver-

trouwen, dat dit ook in de toekomst zal gebeuren. De „wereldvoorraad” aan flamingo’s maakt dit dringend noodzakelijk.

Deze overwegingen zijn aanleiding geweest om bij de Minister van Cultuur, Recreatie en Maatschappelijk Werk aan te dringen om, in afwijking van de tot nu toe gevolgde gedragslijn, te bevorderen dat voortaan ten aanzien van flamingo’s, behorende tot de soort *Phoenicopterus ruber*, ongeacht de geografische herkomst, de bepalingen van de Vogelwet 1936 nauwkeurig worden nageleefd.

Teneinde juiste determinering van de soorten en ondersoorten te vergemakkelijken, zijn in dit nummer afbeeldingen van alle bekende soorten en ondersoorten, naar een met medewerking van Prof. Voous door H. J. Slijper vervaardigde tekening afgedrukt. In de artikelen van Drs. Rooth en Prof. Voous worden deze vormen nader besproken.

In de bijdrage over flamingo’s in gevangenschap van Drs. Dekker wordt er op gewezen, dat weliswaar het in leven houden van de grote flamingo’s in gevangenschap weinig problemen opwerpt, doch dat het tot voortplanting brengen van deze soort nog slechts bij uitzondering gelukt en dat hieromtrent ten aanzien van de kleine soorten zelfs helemaal geen resultaten bekend zijn. Reden temeer, dunkt ons om, voor zover de Vogelwet dit ten aanzien van de grote flamingo’s mogelijk maakt, paal en perk te stellen van het houden van flamingo’s. Zijn mededeling ten aanzien van de grootte van de fokgroepen werpt zelfs de vraag op, of niet voor gevallen, waar ontheffing van het verbod tot het houden van flamingo’s wordt verleend, de gebruikelijke bepaling dat ten hoogste zes exemplaren mogen worden gehouden, dient te worden verruimd tot b.v. twee of drie dozijn. Waaruit dan overigens, naar mijn gevoel, tevens zou moeten voortvloeien dat deze ontheffingen slechts in zeer beperkte mate worden verleend.

Wij vertrouwen dat de hoofdcontroleur Vogelwet nog aanwijzingen zal verstrekken hoe dient te worden gehandeld ten aanzien van weliswaar ten onrechte, doch te goeder trouw hier ingevoerde flamingo’s. Er ware te denken aan een „uitstersysteem”. Aan in- en uitvoer van flamingo’s die behoren tot de soort *Phoenicopterus ruber* zal echter onmiddellijk een eind moeten komen. De redactie van „Het Vogeljaar” vertrouwt, met de speciaal aan dit onderwerp gewijde artikelen en illustraties een bijdrage te hebben geleverd tot de dringende noodzakelijke bescherming van deze uiterst merkwaardige en sterk bedreigde vogels.

